

בעזרת אל עליון אשר שמים וארץ קנה, ונתן לנו את תורתו ממדבר מתנה. נתחיל להדפיס חדושים נפלאים וגוראים על מאמרי רבה בר בר חנה. בזכות זה נזכה לעלות לארץ ברננה. אל קרית מלך דוד חנה:

וזה בחינת יצר טוב ויצר הרע, כי היצר טוב נקרא מסכן וחכם (קהלת ד')^(א), בחינת מלכות, שהיא בחינת עגיה ודלה, דלית לה מגרמה כלום, כי אם מה שמקבלת מחכמה. ויצר הרע נקרא מלך זקן וכסיל (שם), בחינת מלכות דסמרא-אתרא, שאינה חפצה בחכמה ושכל, בחינת לא יחפץ כסיל בתבונה וכו' פנ"ל. וצריך כל אחד לתן פה לבחינת מלכות דקדושה להתגבר על מלכות דסמרא-אתרא, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (ברכות ה'): לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע. ועלידי מה גותן פה למלכות דקדושה, עלידי התורה שהוא עוסק בכח (כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה שם: לעולם ירגיז וכו', אי אול - מוטב, ואם לאו - יעסק בתורה), וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (קדושין דף ל'): אם פגע בך מגול זה, משכחו לבית-המדרש, כי עלידי התורה גותן פה למלכות דקדושה. ואזי מקבלת המלכות, שהיא בחינת ג, חיות מן החכמה, שהיא בחינת ח, ונתחבר ונתקשר הח והג, ונעשה אור הלבנה באור החמה, וקשזה קם זה נופל י, ואזי נופל ונתפטר מלכות הרשעה, כמו שכתוב (הושע י'): כי ישירים דרכי ה' וצדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם. הינו עלידי דרכי ה', הינו התורה, עלידיזה הצדיקים שדבקים במלכות דקדושה, הם נתחזקים ומקבלים פה עלידיזה. ופושעים יכשלו בם, בחינת מלכות הרשעה, בחינת היצר הרע, שנופל ונכנע עלידי התורה, פנ"ל:

ועלידיזה נתקבלים כל התפלות והבקשות, כי עקר מה שאין נתקבלין הבקשות הוא מחמת שאין להדברים חן, ואין נכנסין בלב של זה שמבקשין ממנו, באלו אין בלבו מקום שיכנסו הדברים בלבו, מחמת שאין להמבקש חן שיכנסו שעלידיזה נתחברין ונתקשרין הג והח פנ"ל ונעשה חן, ועל-כן נקראת התורה יעלת חן (משלי ה'), ואזי זוכה שדבריו הם דברי חן, ואזי נתקבלין דבריו ובקשותיו, כמו מי שמדבר דברי חן, שנכנסין הדברים בלב המתבקש, דהינו זה שמבקשין ממנו. וזה בחינת ת, הינו עלידי שנתחברו ונתקשרו החי"ת והגו"ן ונעשו בחינת "חן", עלידיזה נעשה בחינת תי"ו, שהוא לשון חקיקה ורשימה, כמו שכתוב (יחזקאל ט'): והתוית תו, כי עלידי החן נחקק ונרשם מקום בלב המתבקש לקבל הבקשה, כי עלידי החן נתקבלו דבריו. נמצא, שבחינת ה"חן" חקק מקום בלב זה שמבקשין ממנו, כדי שיכנסו דבריו בלבו, ויקבל בקשתו; והחקיקה ורשימה זה בחינת תי"ו פנ"ל. והוה (קהלת ט'): דברי חכמים בנחת נשמעים. נחת דיקא, הינו בחינת חן הנ"ל והת הנ"ל, ועלידיזה נעשה אותיות נחת, ואז נשמעים דבריו ונתקבל בקשתו פנ"ל:

תמימי דרך, ההולכים בתורת ה': (תהלים קט)

דע כי עלידי התורה נתקבלים כל התפלות וכל הבקשות שאנו מבקשים ומתפללים, והחן והחשיבות של ישראל נתעלה ונתרומם בפני כל מי שצריכין, הן ברוחני הן בגשמי; כי עכשו בעונותינו הרבים חן וחשיבות האמתי של ישראל נפל, כי עכשו עקר החשיבות והחן הוא אצלם, אבל עלידי התורה נתעלה החן והחשיבות של ישראל, כי התורה נקראת (משל ה'): אילת אהבים ויעלת חן, שמעלה חן על לומדיה (עירובין נד'), ועלידי זה נתקבלין כל התפלות והבקשות:

כי איש הישראלי צריך תמיד להסתפל בהשכל של כל דבר ולקשר עצמו אל החכמה והשכל שיש בכל דבר, כדי שאיזו לו השכל שיש בכל דבר להתקרב להשם יתברך עלידי אותו הדבר, כי השכל הוא אור גדול, ומאיר לו בכל דרכיו, כמו שכתוב (קהלת ה'): חכמת אדם תאיר פניו. וזה בחינת יעקב, כי יעקב זכה לבכורה, שהוא ראשית, שהוא בחינת חכמה (חוקנים תיקון ד, וזה משפטים קכ"א), כמו שכתוב (תהלים קיא): ראשית חכמה. וזה בחינת (בראשית כו): ויעקבני זה פעמים, ותרגום אוגולום: וחכמני. וזה בחינת שמש, כי השכל הוא מאיר לו בכל דרכיו כמו השמש. וזה בחינת (משל ה'): וארח צדיקים באור נגה הולך ואור עד נכון היום. וזה בחינת חית, לשון חיות (א), כי החכמה והשכל הוא החיות של כל דבר, כמו שכתוב (קהלת י): החכמה תחיה וכו'.

אך מחמת שאור השכל גדול מאד, אי אפשר לזכות אליו כי אם עלידי בחינת נון, שהוא בחינת מלכות, כמו שכתוב (תהלים עב): לפני שמש ינון שמו. ופרש רש"י: לשון מלכות. וזה בחינת לבנה, כי הלבנה אין לה אור מעצמה, כי אם מה שמקבלת מהשמש. (וזהו ויהי דף רלת, דף רמ"ב) והוה בחינת מלכות, דלית לה מגרמה כלום, אלא מה שמקבלת מן החית, שהיא בחינת חכמה, בחינת שמש פנ"ל, ונעשה אור הלבנה באור החמה:

אבל מי שאינו מקשר עצמו אל השכל והחכמה והחיות שיש בכל דבר, זה בחינת עשו, שזכה את הבכורה, כמו שכתוב (בראשית כח): ויכו עשו את הבכורה, דהינו השכל פנ"ל בחינת (משל ה'): לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו. וזה בחינת מלכות הרשעה, בחינת לבנה דסמרא-אתרא, שעליה נאמר (ישעיה כד): ותפרה הלבנה וכו' (ב):

(א) עי' וזהו פתח רמ"ח ע"ב ובחוקנים תיקון סה, (ב) עי' תיקון חית, (ג) עי' רש"י ועי' וזהו רשב קע"ט ובמ"ד קהלת ובגדים ל"ב ע"ב, (ד) רש"י בראשית כ"ה פסוק כ"ג.

בעזרת אל עליון אשר שמים וארץ קנה, ונתן לנו את תורתו ממדבר מתנה. נתחיל להדפיס חדושים נפלאים ונזראים על מאמרי רבה בר בר חנה. בזכות זה נזכה לעלות לציון ברננה. אל קרית מלך דוד חנה:

תמימי דרך, ההולכים בתורת ה': (תהלים קט)

דע כי עלידי התורה נתקבלים כל התפלות וכל הבקשות שאנו מבקשים ומתפללים, והחן והחשיבות של ישראל נתעלה ונתרומם בפני כל מי שצריכין, הן ברוחני הן בגשמי; כי עכשו בעונותינו הרבים חן וחשיבות האמתי של ישראל נפל, כי עכשו עקר החשיבות והחן הוא אצלם, אבל עלידי התורה נתעלה החן והחשיבות של ישראל, כי התורה נקראת (משל ה'): אילת אהבים ונעלת חן, שמעלה חן על לומדיה (עירובין נד), ועלידי זה נתקבלין כל התפלות והבקשות:

כי איש הישראלי צריך תמיד להסתפל בהשכל של כל דבר ולקשר עצמו אל החכמה והשכל שיש בכל דבר, כדי שאיך לו השכל שיש בכל דבר להתקרב להשם יתברך עלידי אותו הדבר, כי השכל הוא אור גדול, ומאיר לו בכל דרכיו, כמו שכתוב (קהלת ה'): חכמת אדם תאיר פניו. וזה בחינת יעקב, כי יעקב זכה לבכורה, שהוא ראשית, שהוא בחינת חכמה (תיקונים תיקון ד, וזר משפטים קכא), כמו שכתוב (תהלים קיא): ראשית חכמה. וזה בחינת (בראשית כו): ויעקבני זה פעמים, ותרגום אוגולום: וחכמני. וזה בחינת שמש, כי השכל הוא מאיר לו בכל דרכיו כמו השמש. וזה בחינת (משל ה'): וארץ צדיקים כאור נגה הולך ואור עד נכון היום. וזה בחינת חית, לשון חיות (א), כי החכמה והשכל הוא החיות של כל דבר, כמו שכתוב (קהלת י): החכמה תחיה וכו'.

אך מחמת שאור השכל גדול מאד, אי אפשר לזכות אליו כי אם עלידי בחינת נון, שהוא בחינת מלכות, כמו שכתוב (תהלים עב): לפני שמש ינון שמו. ופרש רש"י: לשון מלכות. וזה בחינת לבנה, כי הלבנה אין לה אור מעצמה, כי אם מה שמקבלת מהשמש. (וזהו דף רלח, דף רמט:) והו בחינת מלכות, דלית לה מגרמה כלום, אלא מה שמקבלת מן החית, שהיא בחינת חכמה, בחינת שמש כנ"ל, ונעשה אור הלבנה כאור החמה:

אבל מי שאינו מקשר עצמו אל השכל והחכמה והחיות שיש בכל דבר, זה בחינת עשו, שזכה את הבכורה, כמו שכתוב (בראשית כח): ויכו עשו את הבכורה, דהינו השכל כנ"ל בחינת (משל ה'): לא יחפץ כסיל בתבונה כי אם בהתגלות לבו. וזה בחינת מלכות הרשעה, בחינת לבנה דסמרא-אתרא, שעליה נאמר (ישעיה כד): ותפרה הלבנה וכו' (ב):

וזה בחינת יצר טוב ויצר הרע, כי היצר טוב נקרא מסכן וחכם (קהלת ד') (א), בחינת מלכות, שהיא בחינת עגיה ודלה, דלית לה מגרמה כלום, כי אם מה שמקבלת מחכמה. ויצר הרע נקרא מלך זקן וכסיל (עב), בחינת מלכות דסמרא-אתרא, שאינה חפצה בחכמה ושכל, בחינת לא יחפץ כסיל בתבונה וכו' כנ"ל. וצריך כל אחד לתן כח לבחינת מלכות דקדושה להתגבר על מלכות דסמרא-אתרא, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (ברכות ה'): לעולם ירגיו אדם יצר טוב על יצר הרע. ועלידי מה גותן כח למלכות דקדושה, עלידי התורה שהוא עוסק בכח (כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה שם: לעולם ירגיו וכו', אי אול - מוטב, ואם לאו - יעסק בתורה), וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (קדושין דף ל'): אם פגע בך מגול זה, משכחו לבית-המדרש, כי עלידי התורה גותן כח למלכות דקדושה. ואזי מקבלת המלכות, שהיא בחינת ג, חיות מן החכמה, שהיא בחינת ח, ונתחבר ונתקשר הח והג, ונעשה אור הלבנה כאור החמה, וקשזה קם זה נופל י, ואזי נופל ונתפטר מלכות הרשעה, כמו שכתוב (ישעיה י'): כי ישרים דרכי ה' וצדיקים ילכו בהם ופושעים יפלו בהם. הינו עלידי דרכי ה', הינו התורה, עלידי זה הצדיקים שדבקים במלכות דקדושה, הם נתחזקים ומקבלים כח עלידי זה. ופושעים יפלו בהם, בחינת מלכות הרשעה, בחינת היצר הרע, שנופל ונכנע עלידי התורה, כנ"ל:

ועלידי זה נתקבלים כל התפלות והבקשות, כי עקר מה שאין נתקבלין הבקשות הוא מחמת שאין להדברים חן, ואין נכנסין בלב של זה שמבקשין ממנו, באלו אין בלבו מקום שיכנסו הדברים בלבו, מחמת שאין להמבקש חן שיכנסו שיעלידי זה נתחברין ונתקשרין הג והח כנ"ל ונעשה חן, ועל-כן נקראת התורה יעלת חן (משל ה'), ואזי זוכה שדבריו הם דברי חן, ואזי נתקבלין דבריו ויבקשו תו, כמו מי שמדבר דברי חן שנוכנסין הדברים בלב המתבקש, דהינו זה שמבקשין מפ' וזה בחינת ת, הינו עלידי שנתחברו ונתקשרו הח"ת והג"ן ונעשה בחינת "חן", עלידי זה נעשה בחינת תי"ו, שהוא לשון חקיקה ורשימה, כמו שכתוב (יחזקאל ט): והתוית תו, כי עלידי החן נחקק ונרשם מקום בלב המתבקש לקבל הבקשה, כי עלידי החן נתקבלו דבריו. נמצא, שבחינת ה"חן" חקק מקום בלב זה שמבקשין ממנו, כדי שיכנסו דבריו בלבו, ויקבל בקשתו; והחקיקה ורשימה זה בחינת תי"ו כנ"ל. והו (קהלת ט): דברי חכמים בנחת נשמעים. נחת דיקא, הינו בחינת חן הנ"ל והת הנ"ל, ועלידי זה נעשה אותיות נחת, ואז נשמעים דבריו ונתקבל בקשתו כנ"ל:

(א) עי' וזר פתח רמ"ח ע"ב ובתיקונים תיקון סה, (ב) עי' תיקון חית, (ג) עי' רש"י ועי' וזר ושב קע"ט ובמ"ד קהלת ובתרי"ג ל"ב ע"ב, (ד) רש"י בראשית כ"ה פסוק כ"ג.